

The Banners Hold the Key to the Land of the Israel!

Towards an Understanding of the Role of the Mishkan & the Banners of Israel In the Desert in the Land of Israel

<p>2. במ' יג: וַתִּקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :</p> <p>(3) When they blow them, all the congregation shall gather themselves to you at the door of the Tent of Meeting.</p>	<p>1. שמות כה:כב וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שָׁם וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְרֻבִּים אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת... (22) I will meet with you there, and I will speak with you from above the cover, from between the cherubs that are on the Ark of Testimony, all that I command you to the Children of Israel.</p>
---	---

<p>4. במדבר י (לח) וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמְהָ יִקְוֹךְ וַיִּפְצֹל אֹיְבֶיךָ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנְאִיךָ מִפְּנֶיךָ : (לו) וַיִּבְנַחַה יֹאמֶר שׁוּבָה יִקְוֹךְ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל : פ (35) When the ark traveled, Moshe would say, "Arise O God, and may Your enemies disperse, and may those who hate You flee from before You." (36) And when it rested he would say, "Return them, O God, the myriads of thousands of Israel."</p>	<p>3. ויקרא ט (ו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יִקְוֹךְ תַּעֲשׂוּ וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְקֹוֹק : (6) Moses said, "This is the thing which Hashem commanded that you should do; and the glory of Hashem shall appear to you."</p>
--	---

Shabbat 115b-116a

Our Sages taught: "And when the Ark traveled and Moses proclaimed: Rise up, God, and Your enemies will scatter and those who hate You will flee from before You." The Holy One, Blessed be He, made signs in the Torah for this portion, above and below in order to say that this is not its place. Rebbe said: It is not for that reason, rather, because this portion is considered a book unto itself.

5. גמ' שבת קטו--:קטז.

תני רבנן: "ויְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה" — פְּרָשָׁה זוֹ עֲשֶׂה לָּהּ הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא סִימְנִיּוֹת מְלַמֵּעַלָּה וּלְמַטָּה, לומר שָׁאֵין זֶה מְקוֹמָהּ. רַבִּי אֹמֵר: לֹא מִן הַשֵּׁם הוּא זֶה, אֲלֵא מִפְּנֵי שֶׁסֶפֶר חֲשׁוֹב הוּא בְּפָנֵי עַצְמוֹ.

6. רש"י שבת קטז ע"א

שאין זה מקומה - שאינה ראויה לכאן, דלאו בהליכות מסעות משתעי לעיל מינה, אלא בדגלים היתה ראויה ליכתב, בפרשת במדבר סיני.
לא מן השם הוא זה - לא זה השם של טעמי הסימניות, דמקומה הוא דפרשה זו בתחלת מסע שנסעו מהר סיני איירי, כדכתיב לעיל מיניה ויהי בחדש השני בשנה השנית בעשרים לחדש נעלה הענן וגו'.

Ramban Bamidbar 1:45

It is also possible for us to say that [the reason for ascertaining their numbers] was similar to the practice of governments before fighting a war, since they were now ready to enter into the Land and to fight against the kings of the Amorite that were on the other side of the Jordan [eastward] and all the others, as Moses said [unto Hobab], *We are journeying unto the place of which the Eternal said: This I will give unto you.* Therefore Moses and the princes [of the tribes] had to know the number of those armed for war, and also the numbers of each and every tribe, [in order to decide] what to command each of them in the plains of Moab [when drawing up] the battle-lines, for the Torah does not rely on the miracle of one chasing a thousand. This is the purport of the expression, *all that go forth to the host in Israel*, namely that the census was for the purpose of [determining the number of] men that will go forth to war; and also so that he should distribute the Land to them according to their numbers, and should know how many parts will be allotted to them of the Land that they capture, since if not for the affair of the spies, they would have entered the Land immediately.

7. רמב"ן במדבר א:מה

וַיְהִי כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם וְגו' כָּל יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל... וַיִּתְּבוּ שְׁנֵי עוֹד כִּי הָיָה זֶה כְּדָרְךָ שֶׁהַמְּלָכוֹת עוֹשֶׂה בְּבוֹאֵם לְמַלְחָמָה, כִּי עֲתִיד הָיוּ מִזְמָנִים לִיכָנֵס לְאַרְץ וּלְבָא בְּמַלְחָמָה עִם מַלְכֵי הָאֱמּוּרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וְעַם הַשָּׂאֵר כָּלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר: "וְנוֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר ה'" (במדבר י':כ"ט), וְהָיוּ מֹשֶׁה וְהַנְּשִׂאִים צְרִיכִין לְדַעַת מִסְפַּר חֲלוּצֵי צָבָא הַמְּלָחָמָה, וְכֵן מִסְפַּר כָּל שְׁבֵט וְשְׁבֵט, וּמֵה יִפְקֹד עָלָיו בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב בְּמַעֲרֻכּוֹת הַמְּלָחָמָה, כִּי הַתּוֹרָה לֹא תִסְמָךְ עַל הַנֶּסֶךְ שֶׁיִּרְדֹּף אַחַד אֶלֶף. וְזֶה טַעַם כָּל יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי הַמִּנְיָן מִפְּנֵי צָבָא הַמְּלָחָמָה. וְעוֹד שֶׁיִּחַלֵּק לָהֶם הָאָרֶץ לְמִסְפָּרָם וַיֵּדַע כְּמָה חֲבָלִים יִפְּלוּ לָהֶם מִן הָאָרֶץ הַנִּכְבָּשֶׁת לָהֶם, כִּי לֹאִי דָבָר הַמְּרַגְּלִים הָיוּ נִכְנָסִים שָׁם מִיָּד :

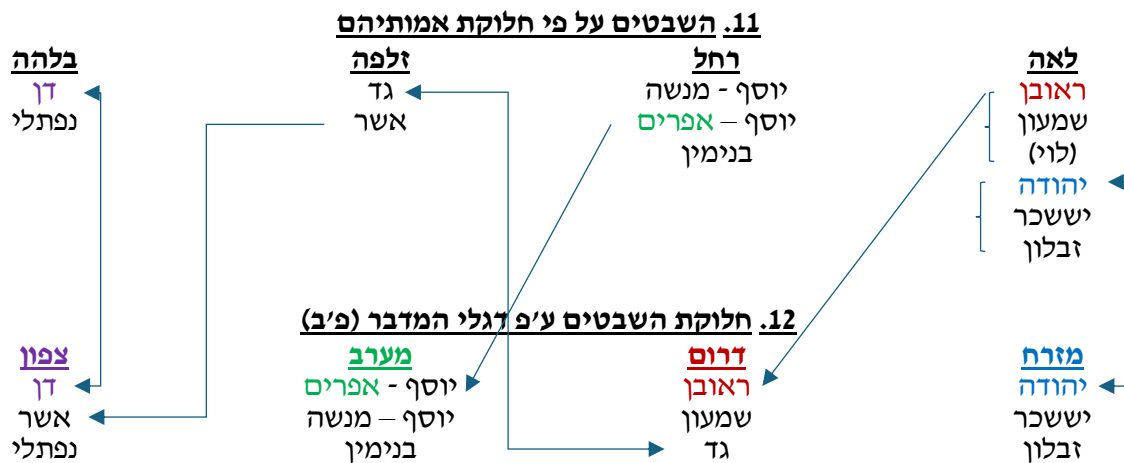
8. רשב"ם במדבר פרק א

לפי שמעתה צריכים ללכת לארץ ישראל ובני עשרים ראויים לצאת בצבא המלחמה שהרי בעשרים בחדש השני הזה נעלה הענן כדכתיב בפרשת בהעלותך וכת' שם נוסעים אנחנו אל המקום וגו'. ולכך צוה הק' בתחילת חדש זה למנותו :

Rashbam Bamidbar 1

... from this point on the Israelites were headed for the land of Israel, and all males over the age of 20 were enlisted in the army for that purpose, because on the 20th of the second month the Torah speaks of the people leaving the region of Mount Sinai, the cloud having lifted off the Tabernacle and begun to move ahead of the people. (Compare Numbers 10,11).

<p>10. במדבר י</p> <p>(יא) ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדות: (יב) ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארו: (יג) ויסעו בראשנה עלפי יקוק ביד משה:</p> <p>(יד) ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בר עמינדב: (טו) ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל ברוצח: (טז) ועל צבא מטה בני זבולון אליאב בר חלן:</p> <p>(יז) והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשיאי המשכן:</p> <p>(יח) ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בר שדיאור: (יט) ועל צבא מטה בני שמעון שלמיהל בר צורישדי: (כ) ועל צבא מטה בני גד אלסוף בר דעואל:</p> <p>(כא) ונסעו הקהתים נשיאי המקדש והקימו את המשכן עד באם:</p> <p>(כב) ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בר עמיהוד: (כג) ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בר פדהצור: (כד) ועל צבא מטה בני בנימין אבידן בר גדעוני:</p> <p>(כה) ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בר עמישדי: (כו) ועל צבא מטה בני אשור פגעיאל בר עכרן: (כז) ועל צבא מטה בני נפתלי אחיער בר עינן:</p> <p>(כח) אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: ס</p>	<p>9. במדבר ב</p> <p>(ב) איש על דגלו באתות לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו:</p> <p>(ג) והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה ... (ה) והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל ברוצח: ... (ז) מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליאב ברוחלן: ... ראשנה יסעו: ס</p> <p>(י) דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ... (יב) והחנים עליו מטה שמעון ... (יד) ומטה גד ... ושנים יסעו: ס</p> <p>(יז) ונסע אהל מועד מחנה הלוי בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על דגלו לדגליהם: ס</p> <p>(יח) דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ... (כ) ועליו מטה מנשה ... (כב) ומטה בנימין ... ושלשים יסעו: ס</p> <p>(כה) דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ... (כז) והחנים עליו מטה אשור ... (כט) ומטה נפתלי ... לאחרנה יסעו לדגליהם: פ</p> <p>(לד) ויעשו בני ישראל לכל אשר צוה יקוק את משה בר חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתיו: פ</p>
---	---

13. במדבר פרק ב'

Yehoshua 18:1

And the whole congregation of the Children of Israel assembled themselves together at Shiloh, and set up the Tent of Meeting there; and the land was subdued before them.

Yehoshua 18:11-21

(11) And the lot of the tribe of the children of Benjamin came up according to their families; and the border of their lot went out between the children of Judah and the children of Joseph. (12) And their border on the north side was from the Jordan. And the border went up to the side of Jericho on the north, and went up through the hill country westward; and it extended to the wilderness of Beth-Aven. (13) And the border passed along from there to Luz, to the side of Luz — which is Beth-el — southward; and the border went down to Atroth-Addar, by the mountain that lies on the south of Beth-Horon the lower. (14) And the border was drawn and turned about on the west side southward, from the mountain that lies before Beth-Horon southward, and it extended to Kiriath-Baal — which is Kiriath-Yearim — a city of the children of Judah; this was the west side. (15) And the south side was from the uttermost part of Kiriath-Yearim, and the border went out westward, and went out to the fountain of the waters of Nephtoa. (16) And the border went down to the uttermost part of the mountain that lies before the Valley of the son of Hinnom, which is in the valley of Rephaim northward; and it went down to the Valley of Hinnom, to the side of the Jebusite southward, and went down to En-Rogel. (17) And it was drawn on the north, and went out at En-Shemesh, and went out to Geliloth, which is over against the ascent of Adummim; and it went down to the Stone of Bohan the son of Reuben. (18) And it passed along to the side over against the Arabah northward, and it went down to the Arabah. (19) And the border passed along to the side of Beth-Hoglah northward, and its border extended to the north bay of the Salt Sea, at the south end of the Jordan; this was the south border. (20) And the Jordan was to be the border of it on the east side. This was the inheritance of the children of Benjamin, by its borders, round about, according to their families.

Devarim 33:12

Of Benjamin he said, "The beloved of Hashem shall dwell in safety by him. He covers him all day long. He dwells between his shoulders."

Devarim 12

(8) You shall not do after all the things that we do here this day, every man whatever is right in his own eyes; (9) for you haven't yet come to the rest and to the inheritance, which Hashem your God gives you. (10) But when you pass over the Jordan, and dwell in the land which Hashem your God causes you to inherit, and He gives you rest from all your enemies around you, so that you dwell in safety, (11) then it shall happen that to the place which Hashem your God shall choose to cause His name to dwell there, there you shall bring all that I command you: your burnt offerings, and your sacrifices, your tithes, and the wave offering of your hand, and all your choice vows which you vow to Hashem.

Zevachim 118b

A strip of land protruded from the portion of Judah and entered into the portion of Benjamin, and the altar in the Temple was built on that strip. And the tribe of Benjamin the righteous would agonize over it every day, desiring to take it into its portion, due to its unique sanctity. Here too, a strip of land protruded from the portion of Joseph and entered into the portion of Benjamin...

14. יהושע יח א'

וַיִּקְהָלוּ כָּל־עַדְתַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שָׁלָה וַיִּשְׁכְּנוּ שָׁם אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְהָאָרֶץ נִכְבְּשָׁה לִפְנֵיהֶם :

15. יהושע יח יא - כא

(יא) וַיַּעַל גֹּדְרֵל מִטָּה בְּנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיֵּצֵא גְבוּל גֹּדְרֵלִים בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין בְּנֵי יוֹסֵף : (יב) וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל לַפָּאָת צִפּוֹנָה מִרְהִירְדֹן וְעַלָּה הַגְּבוּל אֶל־פֶּתֶף יְרִיחוֹ מִצָּפוֹן וְעַלָּה בְּהַר לְמָה וְהָיוּ תִצְאָתָיו מִדְּבָרָה בֵּית אֱנוֹן : (יג) וְעָבַר מִשָּׁם הַגְּבוּל לַזֹּהָר אֶל־פֶּתֶף לַזֹּהָר נֹגֶבָה הִיא בֵּית־אֶל וַיֵּרֶד הַגְּבוּל עֶטְרוֹת אֲדָר עַל־הַהָר אֲשֶׁר מִנְּגֵב לְבֵית־חֶרֶן תַּחְתּוֹן : (יד) וְתֹאֵר הַגְּבוּל וְנֹסֵב לַפָּאָתִים נֹגֶבָה מִרְהֶהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בֵּית חֶרֶן נֹגֶבָה וְהָיוּ תִצְאָתָיו אֶל־קִרְיַת־בְּעֵל הִיא קִרְיַת יַעֲרִים עִיר בְּנֵי יְהוּדָה זֹאת פָּאָתִים : (טו) וּפָאָת־לִנְגָבָה מִקְצֵה קִרְיַת יַעֲרִים וַיֵּצֵא הַגְּבוּל לְמָה וַיֵּצֵא אֶל־מַעֲנָן מִי נִפְתּוֹחַ : (טז) וַיֵּרֶד הַגְּבוּל אֶל־קְצֵה הַהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גִי בְּרֹחֶם אֲשֶׁר בְּעֶמֶק רְפָאִים צִפּוֹנָה וַיֵּרֶד גִּי הַחֵם אֶל־פֶּתֶף הַיְּבוּסִי לִנְגָבָה וַיֵּרֶד עֵין רֹגֵל : (יז) וְתֹאֵר מִצָּפוֹן וַיֵּצֵא עֵין שְׁמֶשׁ וַיֵּצֵא אֶל־גִּילְיוֹת אֲשֶׁר לִכַּח מַעְלָה אֲדָמִים וַיֵּרֶד אָבֹן בְּהֹן בְּרֹאיוֹבָן : (יח) וְעָבַר אֶל־כֶּתֶף מוֹלֵה־עֵרְבָה צִפּוֹנָה וַיֵּרֶד הָעֶרְבָתָה : (יט) וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־פֶּתֶף בֵּית־חֶגְלָה צִפּוֹנָה וְהָיוּ תִצְאָוֹת הַגְּבוּל אֶל־לְשׁוֹן יָם הַמֶּלַח צִפּוֹנָה אֶל־קְצֵה הִירְדֹן נֹגֶבָה זֶה גְבוּל נֹגֶב : (כ) וְהִירְדֹן יִגְבֹּל־אֹתוֹ לַפָּאָת־קַדְמָה זֹאת נְחֻלַּת בְּנֵי בִנְיָמִן לְגְבוּל־תְּהִי סָבִיב לְמִשְׁפְּחֹתָם :

16. דברים פרק לג

(יב) לְבִנְיָמִן אָמַר יָדִיד ה' יִשְׁכֵּן לְבִטָּח עָלָיו חֹפִי עָלָיו כֹּל הַיּוֹם וּבֵין כַּתְּפָיו שָׁכֵן :

17. דברים פרק יב

(ח) לֹא תַעֲשׂוּן כָּל־כַּל אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ עֹשִׂים פֶּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל הַיֹּשֵׁר בְּעֵינָיו : (ט) כִּי לֹא בָאתֶם עַד עַתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ : (י) וְעָבַרְתֶּם אֶת הִירְדֹן וַיִּשְׁבְּתֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהָנִיחַ לָכֶם מִכָּל אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַיִּשְׁבְּתֶם בְּטָח : (יא) וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם שְׁמָה תִבְיֹאוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִיָּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעֲשְׂוֹתֵיכֶם וּתְרֻמַּת יָדְכֶם וְכָל מִבְּחַר נְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַה' :

18. זבחים דף קיח עמוד ב

רְצוּעָה הִיְתָה יוֹצֵאת מִחֻלְקוֹ שֶׁל יְהוּדָה וְנִכְנְסָת לְחֻלְקוֹ שֶׁל בִּנְיָמִן, וְכֵן הָיָה מִזְבֵּחַ בְּנוֹי, וְהָיָה בִּנְיָמִן הַצַּדִּיק מִצְטָעֵר עָלֶיהָ לְבָלְעָהּ. הַכָּא נִמְי רְצוּעָה הִיְתָה יוֹצֵאת מִחֻלְקוֹ שֶׁל יוֹסֵף, לְחֻלְקוֹ שֶׁל בִּנְיָמִן. וְהִינֵנוּ דֹכְתִּיב : "תִּתְּנָת שִׁילָה".

